

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

SV

Tal

Luxemburg den 4 oktober 2018

Tal av Klaus-Heiner Lehne, Europeiska revisionsrättens ordförande

**Presentation av Europeiska revisionsrättens årsrapport för 2017
inför Europaparlamentets budgetkontrollutskott**

Strasbourg den 4 oktober 2018

Det talade ordet gäller.

ECA Press

Mark Rogerson – Talesperson T: (+352) 4398 47063

Damijan Fišer – Pressekreterare T: (+352) 4398 45410

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA eca.europa.eu

M: (+352) 691 55 30 63

M: (+352) 621 55 22 24

Fru ordförande, fru föredragande, ärade ledamöter, ärade herr kommissionsledamot, mina damer och herrar, som tidigare ledamot vet jag att Europaparlamentet befinner sig i en hektisk period. Lagstiftningsverksamheten kulminerar. Men inte bara det. Inför valet till Europaparlamentet fungerar parlamentet också med all rätt som ett högnivåforum för debatten om EU:s framtid, vilket gårdagens besök av Estlands premiärminister visar.

Desto större anledning då för mig, som revisionsrättens ordförande, att tacka ert utskott för att ni har avsatt tid till att diskutera vår årsrapport för budgetåret 2017.

Lazaros S. Lazarou, som är den ledamot som ansvarar för årsrapporten, de ledamöter som ansvarar för vart och ett av de tio olika kapitlen och naturligtvis våra revisorer har gjort stora ansträngningar för att kunna presentera vår bedömning av EU:s ekonomiska förvaltning 2017 för er. Därmed inleds förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, som blir det sista under denna mandatperiod.

Jag skulle vilja tacka kommissionen, vårt främsta revisionsobjekt och här företräd av kommissionsledamot Günther Oettinger, för gott samarbete. Vår revisionsprocess når sin kulmen i det så kallade kontradiktoriska förfarandet, men vi är inte kontrahenter. Revisionsrätten är ofta kritisk och ibland envis, men jag hoppas att vi alltid är rättvisa och alltid beredda att lyssna på rimliga förklaringar, som kommissionen ofta har kunnat ge, och som ni själva kan ta del av bredvid våra iakttagelser.

Mina damer och herrar,

liksom tidigare år konstaterar vi att 2017 års räkenskaper ger en sann och rättvisande bild av EU:s finansiella ställning. På samma sätt som förra året gör vi ett uttalande med reservation, och inte med avvikande mening, om korrektheten i de betalningar som ligger till grund för räkenskaperna 2017.

Med andra ord: en betydande del av de kostnader 2017 som vi granskade innehöll inga väsentliga fel, och då syftar jag på kostnader baserade på rättigheter¹, det vill säga program där stödmottagarna får stöd om de uppfyller vissa villkor. Exempel på det är stöd till Erasmusstudenter, direktstöd till jordbrukare, budgetstöd till tredjeländer och EU-personalens löner. Dessa stödrättighetsbaserade utbetalningar utgjorde mer än hälften av utbetalningarna från EU:s budget 2017.

Andelen oriktigheter i EU:s utgifter har fortsatt att minska. Den uppskattade felnivån i betalningarna 2017 var 2,4 %, vilket är en minskning från 3,1 % 2016 och 3,8 % 2015. Detta visar att EU:s ekonomiska förvaltning utan tvekan är på rätt väg – och för det ska i första hand kommissionen med sina ihärdiga ansträngningar och medlemsstaterna ha beröm.

Jag anser att vi som revisorer inte bara ska förmedla dåliga nyheter utan också sätta strålkastarljuset på god praxis som vi hittar. Låt mig därför som ett positivt exempel framhålla vår slutsats att direktstödet inom Europeiska garantifonden för jordbruket – som utgör en mycket stor del av den aktuella rubriken i den fleråriga budgetramen – inte innehåller några väsentliga fel.

Trots det kvarstår vissa problem. För att förtydliga vad jag menar ska jag ge er tre exempel, det första från ett annat jordbruksutgiftsområde, det andra från sammanhållningsområdet och det tredje från forskningsområdet.

Vi konstaterade ett fall där en jordbrukare hade fått ekonomiskt miljöstöd för att plantera så kallade fånggrödor. I praktiken hade några sådana grödor aldrig planterats och inte heller hade register förts över odling och

¹ Med undantag av vissa stödordningar för landsbygdsutveckling.

bevattning. Till följd av vårt besök inledde det nationella utbetalande organet ett förfarande för att återkräva stödet.

I ett annat fall konstaterade vi att en stödmottagare hade redovisat för höga indirekta kostnader för ett projekt på sammanhållningsområdet. Kostnaderna var egentligen allmänna kostnader som hade uppkommit på institutets huvudkontor och hade inget att göra med den enhet som inrättats för projektgenomförandet. Vi ansåg därför att alla kostnader som inte hade någon direkt koppling till projektet i fråga var icke stödberättigande.

I ett tredje fall hade ett småföretag som deltog i ett forskningsprojekt redovisat för många arbetstimmar i projektet och använt en felaktig metod för att beräkna dem. Detta förvärrades av att den redovisade personalen i realiteten var anställd av ett systerföretag som inte var part i bidragsöverenskommelsen. Vi ansåg därför att alla dessa kostnader var icke stödberättigande.

Här skulle jag vilja understryka att det ofta finns tillräckligt med information för att förebygga – eller upptäcka och korrigera – en stor del av felen. Om kommissionen och de nationella myndigheterna hade använt denna information skulle den uppskattade felnivån för en ännu större andel av EU-budgeten ha legat under vår, och kommissionens egen, väsentlighetsgräns.

Men vi måste göra ännu mer. Förvaltnings- och kontrollsystemen har blivit bättre, och det ger oss nu tillfälle att förutsättningslöst titta på hur förbättringarna kan bidra till våra revisionsbevis.

För 2017 prövade vi att tillämpa en ändrad metod för området Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. Den avgörande förändringen var att vi gick igenom och gjorde om de kontroller som de utgiftsansvariga redan hade gjort. Genom den nya revisionsmetoden beaktas de viktiga ändringar av de rättsliga grunderna som parlamentet och rådet beslutade om 2013. Som ett resultat av det granskar vi nu redovisade kostnader för vilka medlemsstaterna och kommissionen redan har gjort finansiella korrigeringar för oriktigheter som de upptäckt. Våra granskningsresultat visar därför tydligare var det fortfarande finns brister både vid kommissionen och i medlemsstaterna, vilket gör att vi kan ge er parlamentsledamöter information av högre kvalitet.

Under de kommande åren kommer vi att utvidga detta projekt till andra utgiftsområden, om de nödvändiga förutsättningarna för det är uppfyllda.

Men vi kommer också att behöva rikta in vår uppmärksamhet och våra resurser på att bedöma om EU levererar resultat till sina medborgare. Det räcker inte att bara veta att pengarna har använts korrekt, vi måste också veta om de har använts förnuftigt.

Låt mig ge er ett annat exempel här från området yttre åtgärder: i ett projekt som vi besökte hade det för en internationell organisation kostat över 280 000 euro att transportera valurnor och valsedlar värda 150 000 euro. Även om detta exempel gällde val i ett tredjeland och därmed onekligen var en känslig och brådskande angelägenhet, är det svårt att förklara för våra medborgare att EU använder deras pengar på detta sätt.

Mina damer och herrar,

i en särskild rapport nyligen visade vi att flera medlemsstater har svårt att utnyttja medlen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna på ett bra sätt. Därför välkomnar vi att kommissionen har föreslagit en rad åtgärder till nästa finansieringsperiod som skulle kunna bidra till att sammanhållningsmedlen utnyttjas bättre. En del av lösningen ligger också i era händer, nämligen att den nya fleråriga budgetramen och de tillhörande fleråriga finansieringsprogrammen antas i tid.

Samtidigt fortsätter trycket på EU:s budget att vara stort på grund av värdet av de åtaganden som ingåtts för framtida år.

Kombinationen av höga åtaganden och låga betalningar har lett till att EU:s utestående budgetåtaganden har ökat till en ny rekordnivå på 267,3 miljarder euro, och våra prognoser pekar på att de kommer att öka ännu mer fram till slutet av 2020. Vi anser att detta måste vara en prioritering för nästa fleråriga budgetram.

Revisionsrätten kommer under inga omständigheter att ge sig in i dispyten mellan nettobetalare som vill minska åtagandena och nettomottagare som kräver ett ännu större engagemang. Däremot kan vi peka på att de ökande utestående åtagandena kommer att bidra till att effekterna av de finansieringsprogram som ni som lagstiftare nu förhandlar om skjuts ytterligare på framtiden.

Mina damer och herrar,

EU:s totala budget motsvarar inte mer än omkring 1 % av bruttonationalinkomsten för hela EU.

Så samtidigt som det är viktigt att EU:s budget används ändamålsenligt, måste vi ha en realistisk syn på vad som kan åstadkommas med de pengar som vi förfogar över. Om vi skapar förväntningar som inte kan uppfyllas förlorar vi medborgarnas förtroende. Slutsatsen är enkel: EU ska inte ge löften som det inte kan infria. Och varje dag måste vi visa att EU:s befogenheter kan utövas ändamålsenligare på EU-nivå än på nationell nivå.

Avslutningsvis: vi revisorer har rykte om oss att alltid titta bakåt. Men i år tycker jag att vi har rätt att också titta framåt. De kommande veckorna kommer vi att avge en rad yttranden över olika förslag som gäller EU:s finanser under perioden 2021–2027.

Parlamentet och rådet måste fatta viktiga beslut. Vi välkomnar uttryckligen det faktum att kommissionen skapar en grund för det genom att den föreslår ökad flexibilitet, vilket i så hög grad saknas i den nuvarande fleråriga budgetramen – detta är ett steg i rätt riktning.

Mina damer och herrar, vi navigerar oss genom en allt osäkrare värld. Därför måste vi se till att våra beslut vilar på en fast finansiell grund.

Låt oss visa för medborgarna att vi kan hålla våra löften och infria dem effektivt och på ett sätt som verkligen gör skillnad.

Tack för uppmärksamheten. Nu ser jag fram emot vår diskussion.